www.e-rara.ch

Textus Biblie

Hieronymus, Sophronius Eusebius

Lugd[u]n[i], Anno d[omi]ni Millesimo quingentesimo vicesimosexto [1526]

Universitätsbibliothek Bern

Persistent Link: https://doi.org/10.3931/e-rara-143682

Incipit Baruch propheta.

www.e-rara.ch
Die Plattform e-rara.ch macht die in Schweizer Bibliotheken vorhandenen Drucke online verfügbar. Das Spektrum reicht von Büchern über Karten bis zu illustrierten Materialien – von den Anfängen des Buchdrucks bis ins 20. Jahrhundert.

e-rara.ch provides online access to rare books available in Swiss libraries. The holdings extend from books and maps to illustrated material – from the beginnings of printing to the 20th century.

e-rara.ch met en ligne des reproductions numériques d’imprimés conservés dans les bibliothèques de Suisse. L’éventail va des livres aux documents iconographiques en passant par les cartes – des débuts de l’imprimerie jusqu’au 20e siècle.

e-rara.ch mette a disposizione in rete le edizioni antiche conservate nelle biblioteche svizzere. La collezione comprende libri, carte geografiche e materiale illustrato che risalgono agli inizi della tipografia fino ad arrivare al XX secolo.

Nutzungsbedingungen Dieses Digitalisat kann kostenfrei heruntergeladen werden. Die Lizenzierungsart und die Nutzungsbedingungen sind individuell zu jedem Dokument in den Titelinformationen angegeben. Für weitere Informationen siehe auch [Link]

Terms of Use This digital copy can be downloaded free of charge. The type of licensing and the terms of use are indicated in the title information for each document individually. For further information please refer to the terms of use on [Link]

Conditions d'utilisation Ce document numérique peut être téléchargé gratuitement. Son statut juridique et ses conditions d'utilisation sont précisés dans sa notice détaillée. Pour de plus amples informations, voir [Link]

Condizioni di utilizzo Questo documento può essere scaricato gratuitamente. Il tipo di licenza e le condizioni di utilizzo sono indicate nella notizia bibliografica del singolo documento. Per ulteriori informazioni vedi anche [Link]

filia edon diſcooperiet peccata tua
¶ Oratio hieremie. Ca. v.

A Ecordare dñe qd ac
ciderit nobis intue
re ⁊ reſpice oppro-
briū noſtrū. Heredi-
tas nr̃a verſa eſt ad
alienos: domus nr̃e
ad extraneos. Pu-
pilli facti ſum⁹ abſqꝫ p̄re: matres
noſtre quaſi vidue. Aquā noſtram
pecunia bibim⁹: ligna noſtra p̄cio
comparauim⁹. Ceruicibus + nr̃is (al'+ nō hꝫ noſtris)
minabamur: laſſis non dabatur re
quies. Egypto dedimus manuꝫ ⁊
B aſſyrijs: vt ſaturemur pane. Pr̃es
noſtri peccauerūt ⁊ nō ſunt: et nos
iniq̄tates eorū portauim⁹. Serui
dñati ſunt nr̃i: nō fuit q̇ redimeret
de manu eorū. In aīabus nr̃is affe
rebamus panē nobis: a facie gla-
dij in deſerto. Pellis nr̃a quaſi cli
banus exuſta eſt a facie tempeſta-
tum famis. Mulieres in ſion hu-
miliauerūt: ⁊ virgines in ciuitati-
C bus iuda. Principes manu ſuſpēſi
ſūt: facies ſenū nō erubuerūt. Ado
leſcētib⁹ īpudice abuſi ſunt: ⁊ pue
ri ī ligno corruerūt. Senes defece
rūt de portis: iuuenes d̄ choro pſal
lētiū. Defecit gaudiū cordis noſtri
verſus eſt ī luctū chor⁹ noſter. Ce-
cidit corona capitis nr̃i: ve nobis
qr peccauim⁹. Propterea meſtum
factū eſt in + dolore cor nr̃m: ideo (al'+ nō hꝫ dolore)
ꝯtenebrati ſūt oculi nr̃i. Propter
montem ſion quia diſperijt: vul-
D pes ambulauerūt in eo. Tu autē
dñe in eternū p̄manebis: ſoliū tuū
in gñatione ⁊ gñationē. Quare ī p
petuū obliuiſceris nr̃i: d̄relīqs nos
in lōgitudinē dierū. Conuerte nos
dñe ad te et conuertemur: innoua
dies noſtros ſicut a principio. Sꝫ
proijciēs + repuliſti nos: iratus es (al'+ expuliſti)
contra nos vehementer.

¶ Expliciūt treni ideſt lamētatio
nes hieremie prophete.

¶ Incipit prefatio in librum Ba-
ruch prophete.

Liber iſte qui baruch nomine
p̄notat̄ in hebreo canone nō
habetur ſed tantuꝫ in vulgata edi
tiōe: ſimiliter ⁊ epiſtola hieremie.
Propter noticiam autem legen-
tium hic ſcripta ſunt: quia multa
de chriſto nouiſſimiſqꝫ tēporibus
indicant.

¶ Incipit Baruch propheta.

¶ Cap. Sū. ¶ Scripſit Baruch li
brum ⁊ legit coram iechonia filio
ioachī rege iuda: iudei e babylo-
nia miſerunt pecuniam et librum
iudeis in hieruſalē vt orarent pro
ipſis. Ca. i.

A Et hec
verba libri
q̄ ſcripſit ba
ruch fili⁹ ne
rie filij ma-
aſie filij ſe-
dechie filij
ſedei filij
helchie ī ba
bylonia in anno quinto ⁊ in ſepti
mo die menſis: ī t̄pe quo ceperunt
chaldei hierl'm ⁊ ſuccenderunt eaꝫ
igni. Et legit baruch v̄ba libri hu
ius ad aures iechonie filij ioachiꝫ
regis iuda: ⁊ ad aures vniuerſi po
puli venientis ad librū: ⁊ ad aures
potentium filiorum regū: ⁊ ad au
res preſbyterorum ⁊ ad aures po
puli a minimo vſqꝫ ad maximum
eorum omnium habitātium in ba
bylonia ad flumē ſodi. Qui audiē
tes plorabant: ⁊ ieiunabant: ⁊ ora
bant in conſpectu domini. Et col-
legerunt pecuniaꝫ + ſ̄m q̄ potuit (Al'+ i cōſpectu dñi)
vniuſcuiuſqꝫ manus. Et miſerunt
in hieruſaleꝫ ad ioachim filiū hel
B chie filij ſalon ſacerdotem ⁊ ad re
liquos ſacerdotes ⁊ ad omnē po-
pulum qui inuenti ſunt cū eo ī hie
ruſalem cuꝫ acciperent vaſa tēpli
dñi que ablata fuerāt de tēplo re-
uocare in terrā iuda decia die mē
ſis ſiban: vaſa argentea que fecit
ſedechias filius ioſie rex iuda poſt
ea queꝫ cepiſſet nabuchodonoſor
rex babylonis iechoniam et prin-
cipes ⁊ cunctos potentes et popu
lum terre ab hieruſalem et duxit
eos victos in babyloneꝫ. Et dixe-
rūt. Ecce miſim⁹ ad vos pecunias
de quibus emitte holocauſtomata
et thus et facite manna: et offerte
pro peccato ad aram domini dei
noſtri. Et orate pro vita nabucho

donoſoꝛ regis babylonis: ⁊ ꝑ vi-
ta balthaſar filij eius vt ſint dies
C eoꝛũ ſicut dies celi ſup̱ terrã: et vt
det dñs virtutẽ nobis: ⁊ illuminet
oculos noſtros: vt viuamꝰ ſub vm
bꝛa nabuchodonoſoꝛ regis baby-
lonis: ⁊ ſub vmbꝛa balthaſar filij
eius: et ſeruiamus eis multis die
bus et inueniamus gratiã in con
ſpectu eoꝝ. Et pꝛo nobipſis oꝛate
ad dominum deum noſtrum: quia
peccauimus domino deo noſtro: ⁊
non eſt auerſus furoꝛ eius a nobis
vſqꝫ in hũcdiẽ. Et legite libꝛũ iſtũ
quem miſimus ad vos recitari in
templo domini in die ſolenni:
f.2.b. ⁊ in die oppoꝛtuno. Et dicetis.
Domino deo noſtro iuſticia: nobis
autem confuſio faciei noſtre ſicut
eſt dies hec omni iuda et habitan
tibus in hieruſalem regibus no-
ſtris ⁊ pꝛincipibus noſtris et ſacer
dotibus noſtris et pꝛophetis no-
ſtris et patribus noſtris. Pecca-
uimus ante dominum deum no-
ſtrum: et non credidimus diffidẽ-
tes in eum: ⁊ non fuimus ſubiecti
Als ✠ biles illic: et nõ ✠ audiuimus vocẽ
obau- domini dei noſtri vt ambularemꝰ
dini- in mãdatis eius que dedit nobis.
mus. A die qua eduxit patres noſtros
D de terra egypti vſqꝫ ad diẽ hãc era
mus incredibiles ad dominũ deũ
noſtrum: ⁊ diſſipati receſſimus ne
audiremus vocẽ ipſius. Et adheſe
runt nobis multa mala et maledi
ctiones que cõſtituit dominꝰ moy
ſi ſeruo ſuo: qui eduxit patres no-
ſtros de terra egypti dare nobis
terram fluentẽ lac ⁊ mel ſicut ho
dierna die. Et non audiuimus vo
cem dñi dei noſtri ſecũdũ omnia
verba pꝛophetarũ quos miſit ad
nos et ad iudices noſtros: ⁊ abiui
mus vnuſquiſqꝫ in ſenſum coꝛdis
noſtri maligni: operarij dijs alie
nis faciẽtes mala ante oculos do
mini dei noſtri.

¶ Ca. Sũ. ¶ Iudei pꝛopter pecca
cata facti ſunt ſubter ⁊ non ſupꝛa
vox penitentium peccauimꝰ ⁊ ini
que egimꝰ. Quod non moꝛtua ſed
anima eſuriẽs dat gloꝛiã deo: pꝛo
mittit dñs alterũ teſtamentũ eter
num ſcilicet nouum. Ca. ij.

PRopter qđ ſtatuit dñs deꝰ no A
ſter verbum ſuũ qđ locutꝰ eſt
ad nos et ad iudices noſtros q̇ iu-
dicauerũt in ✠ hieruſalem: et ad Als ✠
reges noſtros ⁊ ad pꝛincipes no- iſrael.
ſtros et ad omnẽ iſrael et iudã vt
adduceret dñs ſup̱ nos mala ma-
gna q̃ nõ ſunt facta ſub celo: quẽ-
admodũ facta ſunt in hieruſalem
ſecũdũ q̃ ſcripta ſunt in lege moy
ſi vt manducaret homo carnes fi-
lij ſui et carnes filie ſue. Et dedit
eos ſub manu regũ omniũ q̇ ſunt
in circuitu noſtro ⁊ in impꝛoperiũ
et in deſolationem ⁊ in omnibus
populis in quibꝰ nos diſperſit do
minus. Et facti ſumus ſubtꝰ ⁊ nõ
ſupꝛa: qꝛ peccauimus dño deo nr̃o B
non obaudiendo voci ipſius. Dño s.l.a.
deo noſtro iuſtitia nobis autem ⁊
patribus noſtris confuſio faciei: ſi
cut eſt dies hec. Qꝛ locutus eſt do-
minus ſuper nos oia mala hec q̃
venerunt ſup̱ nos: ⁊ non ſumꝰ de-
pꝛecati faciem dñi dei noſtri: vt re
uerteremur vnuſquiſqꝫ noſtrum a
vijs noſtris peſſimis. Et vigilauit
dominus in malis et adduxit ea
ſuper nos: qꝛ iuſtus eſt dominꝰ in
omnibus operibus ſuis que man
dauit nobis: ⁊ non audiuimus vo
cem ipſius vt iremus in pꝛeceptis
domini que dedit ante faciem no
ſtram. Et nunc dñe deus iſrael qui E
eduxiſti populũ tuũ de terra egy- Dan.
pti in manu valida: ⁊ in ſignis et 9.d.
in pꝛodigijs et in virtute tua ma-
gna ⁊ in bꝛachio excelſo et feciſti
tibi nomen ſicut eſt dies iſte: pec-
cauimus: impie egimꝰ: inique geſ
ſimus dñe deus nr̃ i oībꝰ iuſtitijs
tuis. Auertatur ira tua a nobis qꝛ
derelicti ſumus pauci inter gẽtes
vbi diſperſiſti nos. Exaudi dñe p̃-
ces noſtras ⁊ oꝛationes noſtras: ⁊
educ nos ꝑpter te: ⁊ da nobis inue
nire gratiam ante faciem eoꝛũ q̇
nos abduxerũt: vt ſciat omnis ter
ra qꝛ tu es dominus deus noſter:
et quia nomẽ tuũ inuocatũ eſt ſup̱
iſrael: et ſuper genꝰ ipſius. Reſpi-
ce dñe de domo ſancta tua in nos
et inclina aurem tuam et exaudi
nos. Aperi oculos tuos ⁊ vide quia D
non moꝛtui q̇ ſunt in inferno quo

Deu. rum ſpiritus acceptus eſt a viſce-
26.d. ribus ſuis dabūt honoꝛē ⁊ iuſtifi-
Eſa. 63 cationē dño: ſed aīa q̄ triſtis eſt ſu
d. per magnitudineꝫ mali: ⁊ incedit
Al' ✝ ⁊ curua ⁊ ✝ infirma: et oculi deficiē
infir- tes et aīa eſuriens dat tibi gloꝛiā
mis et iuſtitiam domino: qꝛ non ſecun
dum iuſtitias patrū noſtroꝛū nos
fundimus pꝛeces et petimus miſe
ricoꝛdiā ante conſpectū tuū domi
ne deus noſter: ſed qꝛ miſiſti iram
tuā ⁊ furoꝛem tuū ſuper nos: ſicut
locutus es in manu pueroꝝ tuoꝛū
pꝛophetaꝝ dicens. Sic dicit dñs.
E Inclinate humerū veſtrū et cerui-
cem veſtrā: ⁊ opera facite regi ba-
bylonis: ⁊ ſedebitis in terra quaꝫ
dedi patribꝰ vr̄is. Qđ ſi nō feceritꝭ
nec audieritꝭ vocē dñi dei vr̄i ope-
rari regi babylonie: defectionē ve
ſtrā faciā de ciuitatibus iuda: ⁊ a
foꝛis hieruſalem ⁊ auferā a vobis
vocē iocunditatis ⁊ vocē gaudij ⁊
vocē ſponſi ⁊ vocem ſponſe: ⁊ erit
omnis terra ſine veſtigio ab inha
bitantibus eā. Et non audierūt vo
cem tuā vt operarentur regi baby
lonis: et ſtatuiſti verba tua que lo
cutus eſt in manibus pueroꝛū tuo
ruꝫ ꝓphetarum vt transferrentur
oſſa regū noſtroꝛū: ⁊ oſſa patrū no
F ſtroꝛū de loco ſuo. Et ecce ꝓiecta
ſunt in caloꝛe ſolis et in gelu no-
ctis: et moꝛtui ſunt in doloꝛibus
peſſimis: i fame ⁊ i gladio ⁊ i emiſ
ſione. Et poſuiſti tēplū in quo in-
uocatū eſt nomē tuuꝫ in ipſo ſicut
hec dies pꝛopter iniquitatem do-
mus iſrael ⁊ domus iuda. Et feci
ſti in nobis dñe deus noſter ſecū-
dū omnē bonitatē tuā et ſecūdum
omnē miſerationē tuā illam ma-
gnā: ſicut locutꝰ es in manu pue-
ri tui moyſi in die qua ꝑcepiſti ei
ſcribere legē tuaꝫ coꝛā filijs iſrael
G dicēs. Si nō audieritis vocē meā
multitudo hec magna cōuertet̃ in
minimā gētē qm̄ ego eos diſꝑgaꝫ
qꝛ ſcio ꝙ me nō audiet ppl's. Po-
pulus eſt enim dura ceruice. Et cō
uertet̃ ad coꝛ ſuum in terra capti-
uitatis ſue: et ſcient quia ego ſum
dominus deus eoꝛum: ⁊ dabo eis
coꝛ et intelligēt: et aures ⁊ audiēt
et laudabunt me in terra captiui-
tatis ſue: ⁊ memoꝛes erunt nomi-
nis mei. Et auertēt ſe a doꝛſo ſuo
duro: ⁊ a malignitatibꝰ ſuis: quia
reminiſcentur viā patrū ſuoꝝ que
peccauerūt in me. Et reuocabo il-
los i terrā quā iuraui patribꝰ eoꝝ
abꝛaā iſaac et iacob: ⁊ dominabū
tur eis. Et multiplicabo eos et nō
minoꝛabunt̃. Et ſtatuā illis teſta-
mētū alterū ſempiternū: vt ſim il-
lis in deum ⁊ ipſi erunt mihi i po
pulum. Et non mouebo amplius
populum meum filios iſrael a ter
ra quam dedi eis.
¶ Ca. Sū. ¶ Clamoꝛ anime ⁊ ſpi
ritus in anguſtijs poſiti: audire de
bemus mādata vite vt ſciamꝰ pꝛu
dentiā: ⁊ diſcere debemus vbi ſit
ſapiētiā: gigātes ſtatura magnos
⁊ ſcientes bellum nō elegit domi-
nus. Dominꝰ adiuenit omnē viā
diſcipline: de xp̄o icarnato. C. iij.
Et nunc domine omnipotens A
deus iſrael anima in angu-
ſtijs et ſpiritus anxius clamat ad
te. Audi dñe ⁊ miſerere quia deus
es miſericoꝛs: ⁊ miſerere noſtri qꝛ
peccauimus añ te. Qꝛ tu ſedes in
ſempiternum: ⁊ nos peribimus in
euū. Domine omnipotēs deus iſrl'
audi nūc oꝛationē moꝛtuoꝛū iſrl':
et filioꝛum ipſoꝛū qui peccauerūt
añ te: ⁊ nō audierūt voceꝫ dñi dei
ſui: ⁊ agglutinata ſunt nobis ma-
la. Noli meminiſſe iniq̄tatis pa-
trū noſtroꝝ: ſed memento manus
tue ⁊ nominis tui in tempoꝛe iſto:
qꝛ tu es dñs deꝰ nr̄: ⁊ laudabimꝰ te
dñe: qꝛ ꝓpter hoc dediſti timoꝛem
tuū in coꝛdibꝰ nr̄is: ⁊ vt inuocemꝰ
nomē tuū ⁊ laudemꝰ te i captiui-
tate nr̄a: qꝛ cōuertimur ab iniq̄ta
te patrū noſtroꝛuꝫ q̄ peccauerunt
ante te. Et ecce nos in captiuita-
te nr̄a ſumus hodie quo nos diſꝑ
ſiſti: in impꝛoperiū ⁊ in maledictū
et i pctm̄ ſcꝫ oēs iniq̄tates patrum
noſtroꝛum qui diſceſſerūt a te do-
mine deus noſter. Audi iſrael mā B
data vite: auribus percipe vt ſcias
pꝛudentiam. Quid eſt iſrael ꝙ in
terra inimicoꝛum es? Inueteraſ-
ti in terra aliena: coinquinatus
es cum moꝛtuis. Deputatus es
cuꝫ deſcendentibus in infernum:

dereliquiſti fontem ſapientie. Nā
ſi in via dei ambulaſſes: habitaſ-
Al's ✠ ſes vtiq; in pace ✠ ſuper terrā. Di-
ſempi ſce vbi ſit prudētia: vbi ſit virtus:
terna vbi ſit intellect⁹: vt ſcias ſimul vbi
ſit lōgiturnitas vite ⁊ victus: vbi
ſit lumen oculoꝝ ⁊ pax. Quis inue
nit locū eius? Et quis intrauit in
theſauros eius? Ubi ſunt pncipes
gentiū: ⁊ qui dn̄ant̄ ſuper beſtias q̄
ſunt ſuper terrā? Qui in auib⁹ celi
ludunt: qui argentū theſaurizāt et
aurū in quo cōfidunt hoīes: ⁊ non
C eſt finis acquiſitionis eoꝝ? Qui ar
gentū fabricāt ⁊ ſolliciti ſunt nec
eſt inuētio opeꝝ illoꝝ? Extermina
ti ſunt ⁊ ad inferos deſcenderūt: ⁊
alij loco eoꝝ exurrexerunt. Iuue-
nes viderūt lumē: ⁊ habitauerūt ſu
per terrā. Uiā aūt diſcipline igno
rauerūt: neq; intellexerūt ſemitas
eius neq; filij eoꝝ ſuſceperūt eam
A facie ipſoꝝ lōge facta eſt. Nō eſt
Al's ✠ audita in ✠ terra chanaā: neq; vi-
nō hȝ ſa eſt in themā. Filij q̄ȝ agar qui ✠
terra exquiſierūt prudētiā q̄ de terra eſt
Al's ✠ negociatores terre ⁊ themā: ⁊ ✠ fa
exq̄rūt bulatores ⁊ exquiſitores prudētie
al' ✠ cō ⁊ intelligētie: viā aūt ſapientie ne
fabula ſcierūt: neq; cōmemorati ſunt ſe-
tores mitas eius. O iſrl' q̄ magna eſt do
mus dei: ⁊ ingēs locus poſſeſſionis
eius. Magn⁹ eſt ⁊ nō hȝ finē: excel
ſus ⁊ immēſus. Ibi fuerūt gigātes
noīati: illi q̇ ab initio fuerūt ſtatu
al' ✠ ſci ra magna ✠ ſciētes bellū. Nō hos
entes elegit dn̄s: neq; viā diſcipline in-
D uenerūt: ꝓpterea perierūt. Et q̄m
nō habuerūt ſapientiā interierunt
ꝓpter ſuā inſipientiā. Quis aſcen
dit in celū ⁊ accepit eā: ⁊ eduxit eā
de nubibus. Quis trāſfretauit ma
re ⁊ inuenit illā: ⁊ attulit illā ſup
aurū electū. Nō eſt qui poſſit ſcire
vias eius: neq; qui exquirat ſemi-
tas eius. Sȝ qui ſcit vniuerſa no-
uit eā: ⁊ adinuenit eā prudētia ſua
Qui p̄parauit terrā in eterno tēpo
Al's ✠ re: ⁊ repleuit eā ✠ bipedib⁹ ⁊ qua-
pecu- drupedibus. Qui emittit lumen ⁊
dib⁹ vadit: ⁊ vocauit illud: ⁊ ✠ obedit il
Al's ✠ li in tremore. Stelle aūt dederunt
oban- lumē in cuſtodijs ſuis: ⁊ letate ſūt
dit. Uocate ſunt: ⁊ dixerūt. Adſumus.
Et luxerūt ei cū iocūditate q̇ fecit

illas. Hic eſt deus noſter ⁊ nō eſti-
mabit alius ✠ aduerſum eū. Hic al' ✠ ad
adinuenit oēm viā diſcipline ⁊ tra uerſus
didit illā iacob puero ſuo: ⁊ iſrl' di di. 76.
lecto ſuo. Poſt hec in terris viſus c. nō it
eſt ⁊ cū hoībus cōuerſatus eſt. 12. q. 1.
¶ Ca. Sum. ¶ De lege eterna ⁊ te exēplū
nētibus eā ⁊ ſpernentibus eā: vox De cō.
eccleſie tribulātis: cōfortatio ⁊ cō di. 5. c.
ſolatio hierl'm ideſt eccleſie in tri- ieiuni
bulationibus cōſtitute. Ca. iiij. um.

Hic liber mādatoꝝ dei: ⁊ lex q̄ A
eſt in eternū. Oēs qui tenent
eā: peruenient ad vitā: qui aūt dere
liquerūt eā in mortē. Cōuertere ia
cob ⁊ apprehende eā: ambula p viā
ad ſplendorē ei⁹ cōtra lumē eius.
Ne tradas alteri gl'iam tuā: ⁊ di-
gnitatē tuā gēti aliene. Beati ſu-
mus iſrl': q̄ q̄ deo placent manife-
ſta ſunt nobis. Animequior eſto ppl's
dei memorabilis iſrl'. Uenundati
eſtis gentib⁹: nō in perditionē: ſed
ꝓpter q̄d in ira dei ad iracundiā
ꝓuocaſtis dn̄m: traditiq; eſtis ad-
uerſarijs. Exacerbaſtis em̄ eū qui B
fecit vos deū eternū: immolantes
demonijs ⁊ nō deo. Obliti em̄ eſtis
eū q̇ nutriuit vos: ⁊ cōtriſtatis nu-
tricē veſtrā hierl'm. Uidit em̄ iracū
diā a deo venientē vobis: ⁊ dixit. Au
dite ✠ cōfines ſion. Adduxit em̄ mi al' ✠ cō
hi de⁹ luctū magnū. Uidi em̄ capti fuſio-
uitatem ppl'i mei filioꝝ meoꝝ: ⁊ fi nes.
liaꝝ quā ſuperduxit illis eternus.
Nutriui em̄ illos cū iocūditate: di E
miſi aūt illos cū fletu ⁊ luctu. Ne
mo gaudeat ſup me viduā ⁊ deſo-
latā: a multis derelicta ſum ꝓpter
peccata filioꝝ meoꝝ: q̄ȝ declinaue
runt a lege dei. Iuſtitias aūt ipſi⁹
neſcierūt: nec ambulauerūt p vias
mādatoꝝ dei: neq; p ſemitas veri-
tatis eius cū iuſtitia ingreſſi ſunt.
Ueniāt cōfines ſiō: ⁊ memorent ca
ptiuitatē filioꝝ ⁊ filiaꝝ meaꝝ: quā
ſuperduxit illis eternus. Adduxit
em̄ ſup illos gentē de lōginquo: gē
tem improbā ⁊ alterius lingue: q̇
nō ſunt reueriti ſenē: neq; pueroꝝ
miſerti ſunt. Et adduxerunt dile- D
ctos vidue: ⁊ a filijs vnicā deſola-
uerūt. Ego aūt q̇d poſſum adiuua
re vos? Qui em̄ adduxit ſup vos ma
la: ipſe vos eripiet de manib⁹ inī-

micoꝝ veſtroꝝ. Ambulate filij am
bulate: ego em̄ derelicta ſum ſola.
Exui me ſtola pacis: indui aūt me
ſacco obſecrationis: ⁊ clamabo ad
f. cod. altiſſimū in diebus meis. Aequio
res eſtote filij clamate ad dn̄m: et
eripiet vos de manu ꝑncipū inimi
coꝝ. Ego em̄ ſpaui ineternū ſalutē
vr̄am: ⁊ venit mihi gaudiū a ſan-
cto ſup miſericordia: q̄ veniet vo-
E bis ab eterno ſalutari nr̄o. Emiſi
em̄ vos cū luctu ⁊ ploratu: reducet
aūt vos mihi dn̄s cū gaudio ⁊ iocū
ditate in ſempiternū. Sicut em̄ vi
derūt vicine ſiō captiuitatē vr̄aȝ a
deo: ſic videbūt ⁊ in celeritate ſalu
tem vr̄am in deo q̄ ſuperueniet vo
bis cū honore magno ⁊ ſplendore
eterno. Filij patiēter ſuſtinete irā
q̄ ſuperueniet vobis. Perſecut⁹ eſt
em̄ te inimicus tuus: ſed cito vide-
Al's ✠ bis perditionē ipſi⁹: ⁊ ſuper ✠ cer-
ꝟtices uices ipſi⁹ aſcendes. Delicati mei
b. cod. ambulauerunt vias aſperas: ducti
F ſunt em̄ vt grex direptus ab inimi
cis. Aequiores eſtote filij: ⁊ ꝓcla
mate ad dn̄ȝ. Erit em̄ memoria ve
ſtra ab eo q̇ duxit vos. Sicut enim
fuit ſenſus vr̄ vt erraretis a deo de
cies tm̄ iteꝝ cōuertentes req̄retis
eū. Qui em̄ induxit vobis mala: ip
ſe rurſum adducet vobis ſempiter
nam iocunditatē cū ſalute veſtra.
G Aequior eſto hierl'm. Exhortatur
em̄ te qui te noīauit. Nocētes peri
bunt q̇ te vexauerūt: ⁊ q̇ gratulati
ſunt in tui ruina punient̄. Ciuita-
tes q̇bus ſuierūt filij tui punient̄:
⁊ q̄ accepit filios tuos. Sicut eniȝ
gauiſa eſt in tua ruina: ⁊ letata eſt
in caſu tuo: ſic cōtriſtabit̄ in ſua de
ſolatiōe. Et amputabit̄ exultatio
multitudinis eius: ⁊ gaudimoniū
ei⁹ erit in luctū. Ignis em̄ superue
niet ei ab eterno ī lōgitudinis die
al'✠lō bus: ⁊ habitabit̄ a dmonijs ī ✠ mul
gitudi titudine temporis.
ne.
¶ Ca. S. ¶ De xp̄o dn̄o q̇ eſt iocū-
ditas veniēs a deo miſſus: de xp̄o
dn̄o ⁊ eccleſia. Ca. v.
A Circūſpice hierl'm ad orientē:
⁊ vide iocunditatē a deo tibi
venientē. Ecce em̄ veniunt filij tui
quos dimiſiſti diſpſos: veniūt col-
lecti ab oriēte vſq; ad occidentē i

verbo ✠ ſancto gaudētes in hono- Al's ✠
rem dei. Exue te hierl'm ſtola lu- ſancta
ctus ⁊ vexatiōis tue: ⁊ indue te de
core ⁊ honore q̄ a deo tibi eſt ſem-
piterna gl'ia. Circūdabit te de⁹ di
ploide iuſtitie: ⁊ imponet mitrā ca
piti tui honoris eterni. De⁹ em̄ oñ- B
det ſplendorē ſuū in te: q̇ ſub celo
eſt. Noīabitur em̄ tibi nomē tuū a
deo in ſempiternuȝ: pax iuſtitie et
honor pietatis. Exurge hieruſa- b.4.g.
lem ⁊ ſta in excelſo ⁊ circūſpice ad
orientē ⁊ vide collectos filios tuos
ab oriēte ſole vſq; ad occidentē: in
verbo ſancti gaudētes dei memo-
ria. Exierūt em̄ abs te pedibus du C
cti ab inimicis: adducet aūt illos
dn̄s ad te portatos in honorē ſicut
filios regni. Cōſtituit em̄ de⁹ hūi-
liare oēm montē excelſum ⁊ rupes
perēnes ⁊ cōualles replere inequa
litatē terre: vt ambulet iſrl' diligē-
ter in honorē dei. Obūbrauerūt au D
tem ſilue ⁊ oē lignū ſuauitatis iſrl'
mandato dei. Adducet em̄ de⁹ iſrl'
cū iocunditate in lumine maieſta-
tis ſue ⁊ cum miſericordia ⁊ iuſti-
tia que ex ipſo eſt.
¶ Incipit exēplū ep'le eiuſdē quaȝ
miſit hieremias ad abductos ca-
ptiuos in babyloniā a rege baby-
lonioꝝ: vt annunciaret illis ſm q̄d
preceptum eſt illi a deo. Ca. vi.
PRopter pctā q̄ pec- A
caſtis añ deū abdu-
cemini i babyloniā
captiui a nabucho-
donoſor rege baby
lonioꝝ. Ingreſſi ita
q; in babylonē eri-
tis ibi annis plurimis ⁊ tēporibus
lōgis vſq; ad gñationes ſeptē: poſt
hoc āt educā vos īde cū pace. Nūc
aūt videbitis ī babylonia deos au
reos ⁊ argenteos ⁊ lapideos et li-
gneos in hūeris portari oſtētātes
metū gētib⁹. Uidete ergo ne ⁊ vos
ſiles efficiamini factis alienis et
metuatis: ⁊ met⁹ vos capiat in ip-
ſis. Uiſa itaq; turba de retro ⁊ ab
añ: adorātes dicite in cordib⁹ vr̄is
Te oportet adorari dn̄e. Angelus
aūt meus vobiſcū eſt. Ipſe aūt exq̄
ram aīas vr̄as. Nā ✠ ligna ipſoꝝ al✠ B
polita a fabro: ipſa etiā inaurata ⁊ gua

ſinargētata falſa ſunt ⁊ nō poſſunt
loqui. Et ſicut virgini amanti or-
namēta: ita accepto auro fabrica-
ta ſunt. Coronas certe aureas ha-
bent ſuper capita ſua dij illoꝝ: vñ
ſubtrahunt ſacerdotes ab eis auꝝ
⁊ argentū: ⁊ erogāt illud in ſemet
ipſis. Dant aūt ⁊ ex ipſo ꝓſtitutis
⁊ meretrices ornant: ⁊ iteꝝ cū rece
B perint illud a meretricibus: ornāt
deos ſuos. Hi aūt nō liberant ab-
erugine ⁊ tinea. Opertis aūt illis
veſte purpurea extergent faciē ip-
ſoꝝ propter puluerē dom⁹ qui eſt
plurimus inter eos. Sceptrū autē
hēt hō ſicut iudex regionis: qui in
ſe peccantē nō interficit. Habet ēt
in manu gladiū ⁊ ſecurim: ſe autē
de bello ⁊ a latronibus nō liberat
Vñ vobis notū ſit q2 nō ſunt dij.
Non ergo reuerimini eos. Sicut
eñ vas hoīs cōfractū inutile effici
tur: tales ſunt ⁊ dij illoꝝ. Cōſtitu-
tis illis in domo: oculi eoꝝ pleni
ſunt puluere a pedibus introeun-
tium: ⁊ ſicut alicui qui regē offen-
dit circūſepte ſunt ianue: aut ſicut
ad ſepulchrū adductū mortuū: ita
tutāt ſacerdotes oſtia clauſuris ⁊
ſeris ne a latronib⁹ expolient. Lu
cernas accendūt illis ⁊ quidē mul
tas: ex quibus nullam videre pñt.
Sunt autē ſicut trabes in domo.
Corda vero eoꝝ dicūt elingere ſer
pentes qui de terra ſunt: dū come-
dunt eos ⁊ veſtimentū ipſoꝝ ⁊ nō
C ſentiunt. Nigre fiunt facies eoꝝ a
fumo qui in domo fit. Supra cor-
pus eoꝝ, ⁊ ſupra caput eoꝝ volant
noctue ⁊ hirūdines ⁊ aues etiā ſi-
militer ⁊ catte. Vñ ſciatis q2 non
ſūt dij. Ne ergo timueritis eos. Au
Al's ✠ ſpēm rum etiā qđ hñt ad ✠ ſpecimē: niſi
aliquis exterſerit eruginē: nō ful-
gebunt. Nec eñ dū cōflarent ſen-
tiebant. Ex oī ꝑcio empta ſunt in
quibus ſpūs nō eſt in ipſis. Sine
pedibus in humeris portant: oſten
tātes ignobilitatē ſuā hoībus. Cō
Eſa. 46. b. fundant etiā q̇ colūt ea. Propter
ea ſi ceciderint in terram a ſemet
ipſis nō ꝯſurgūt: nec ſi quis eū ſta
tuerit rectū ꝑ ſemetipſm ſtabit: ſed
ſicut mortuis hūeri illis aponen
tur. Hoſtias illoꝝ vendūt ſacerdo
tes ipoꝝ: ⁊ abutunt ſilr ⁊ mulieres
eoꝝ decerpētes nec infirmo nec
mēdicanti aliqd impartiūt: de ſa-
crificijs eoꝝ fete ⁊ mēſtruate cōtin
gūt. Sciētes itaq; ex his q2 nō ſūt
dij: ne timeatis eos. Vñ emvocant
dij: q2 mulieres apponūt dijs argē
teis ⁊ aureis ⁊ ligneis ⁊ in domi-
bus eoꝝ ſacerdotes ſedēt hñtes tu
nicas ſciſſas ⁊ capita et barbā ra-
ſam: quoꝝ capita nuda ſunt. Ru- D
giūt aūt clamātes ꝯtra deos ſuos
ſicut ī cena mortui. Veſtimēta eoꝝ
auferūt ſacerdotes: ⁊ veſtiunt vxo-
res ſuas et filios ſuos. Nec ſi qđ
mali patiunt ab aliquo: nec ſi qđ
boni poterūt retribuere: nec regē Deut.
conſtituere pñt nec auferre. Silr 13. d.
nec dare diuitias pñt nec malū
retribuere. Si q̇s illis votū voue-
rit ⁊ nō reddiderit: nec hoc requi
rūt. Hoīem a morte nō liberāt: ne
c infirmū a potētiori eripiūt. Ho-
minē cecū ad viſum nō reſtituūt: de
neceſſitate hoīem nō liberabūt. Vi
due nō miſerebunt nec orphanis
bñfaciēt. Lapidibus de mōte ſiles
ſunt dij illoꝝ lignei ⁊ lapidei ⁊ au
rei ⁊ argētei. Qui aūt colūt ea con
fundent. Quō ergo eſtimandū eſt
aut dicendū illos eſſe deos? Adhuc
eñ ipſis chaldeis nō honorātibus
ea: q̇ cū audierint mutū non poſſe
loq̇: offerūt illud ad bel: poſtulātes
ab eo loq̇ quaſi poſſint ſentire qui
nō hñt motū. Et ipſi cū intellexe-
rint: relinquēt ea. Senſum eñ nō E
hñt ipſi dij illoꝝ. Mulieres āt cir
cūdate funib⁹ in vijs ſedēt ſuccen
dentes oſſa oliuaꝝ. Cū aūt aliqua
ex ipſis abſtracta ab aliquo trāſeū
te dormierit cū eo ꝓxime ſue ex-
ꝓbrat q ea nō ſit digna habita ſic
ipa nec funis ei⁹ dirupt⁹ ſit. Oia
aūt que illis fiunt falſa ſunt. Quō
eſtimandū aut dicēdū eſt illos eſſe
deos? A fabris aūt ⁊ aurificibus fa
cta ſunt. Nihil aliđ erūt niſi id qđ
volūt eſſe ſacerdotes. Aurifices ēt
ipſi q̇ ea faciūt nō ſunt multi tpis
Nūq̇d ergo pñt ea q̄ fabricata ſūt
ab ipſis eſſe dij. Reliq̄runt aūt fal
ſa ⁊ opprobriū poſtea futuris. Nā
cū ſupuenerit illis preliū ⁊ mala:
cogitāt ſacerdotes vbi ſe abſcōdāt

cum illis. Quō ergo ſentiri debeāt
qm̄ dij ſunt q̄ nec de bello ſe libe-
rāt nec de malis ſe eripiūt? Nam
cū ſint lignea ⁊ inaurata ⁊ inargē
tata ſciet̄ poſtea: q2 falſa ſunt ab
vniuerſis gētibus ⁊ regib9 q̄ mani
feſte ſunt: q2 nō ſunt dij ſ3 opa ma
Al's + i nuū hoīm ⁊ nullū opus dei +cū il-
f lis. Uñ ergo notū eſt q2 nō ſunt dij
ſ3 opera manuū hoīm ⁊ nullū dei
opus i ipſis eſt. Regē regioni nō ſu
ſcitāt: nec pluuiā hoībus dabunt.
Judiciū q̄3 nō diſcernēt: nec regio
nes liberabunt ab iniuria: q2 nihil
pñt ſicut cornicule inter mediū ce
li ⁊ terre. Etem cū inciderit ignis
in domū deoꝝ ligneoꝝ ⁊ argēteoꝝ
⁊ aureoꝝ: ſacerdotes quidē ipſoꝝ
fugiēt ⁊ liberabunt: ipſi vero ſicut
trabes in medio comburent. Regi
aūt ⁊ bello nō reſiſtent. Quō ergo
eſtimandū eſt aut recipiēdū: q2 dij
ſunt? Nō a furibus nec a latroni-
bus ſe liberabunt dij lignei ⁊ lapi
dei ⁊ inaurati ⁊ inargētati: quib9
iniq fortiores ſunt. Aurū ⁊ argen-
tum ⁊ veſtimentū quo operti ſunt
auferēt illis ⁊ abibūt nec ſibi auxi
liū ferent. Itaq melius eſt eſſe re
gem oſtentantē virtutē ſuam: aut
vas in domo vtile in quo gloriat
q̄ poſſidet illud vel oſtiū in domo
qḋ cuſtodit q̄ in pace ſunt: ꝙ falſi
dij. Sol quidē ⁊ luna ac ſidera cū
ſint ſplendida ⁊ emiſſa ad vtilita-
tes obaudiūt: ſilr ⁊ fulgur cū appa
ruerit perſpicuū eſt. Idipſum autē
ſpūs in oī regione ſpirat ⁊ nubes:
qbus cū imperatū fuerit a deo per
ambulare in vniuerſum orbē: per
ficiunt qḋ imperatū eſt eis. Ignis
etiā miſſus deſuper vt ꝯſumat mō
G tes ⁊ ſiluas facit qḋ ꝑceptū eſt ei.
Hec aūt nec ſpeciebus nec virtu
tibus vni eoꝝ ſimilia ſunt. Uñ ne
eſtimandū eſt: nec dicendū il-
los eſſe deos: qñ nō pñt nec iudi-
cium iudicare nec facere hoībus.
Sciētes itaq q2 nō ſunt dij: ne er
go timueritis eos. Nec em̄ regib9
maledicēt nec bñdicent. Signa
em̄ in celo gētibus nō oſtēdūt nec
vt ſol lucebūt: nec illuminabūt vt
luna. Beſtie meliores ſunt illis q̄
poſſunt fugere ſub tectū: ac ꝓdeſſe
ſibi. Nullo itaq mō nobis eſt ma-
feſtum: q2 ſunt dij: propter qḋ ne ti
meatis eos. Nā ſicut in cucumera
rio formido nihil cuſtodit: ita ſūt
dij illoꝝ lignei ⁊ argentei ⁊ inau-
rati. Eodem modo ⁊ in horto ſpi-
na alba ſupra quam omnis auis
ſedet. Similiter ⁊ mortuo proie-
cto in tenebris ſimiles ſunt dij il- Al's +
loru3 lignei ⁊ inaurati ⁊ inargēta mar-
ti. A purpura quoq ⁊ +: murice: more
que ſupra +illos teneant: ſcietis Al's +
itaq q2 non ſunt dij. Ipſi etia3 po illud.
ſtremo comeduntur: ⁊ erit oppro- Al's +
brium in regione. Melior eſt ho- nō h3
mo iuſtus qui non habet ſimula- illud
chra: nā erit longe ab opprobrijs. nec il-
¶ Explicit liber Baruch. los.

¶ Incipit prologus in Ezechielem
prophetam.

EZechiel propheta cum ioa- 4. reg.
chim rege iuda captiuus du- 24. d.
ctus eſt in babylonem: ibiq his qui
cum eo captiui fuerant propheta-
uit penitentibus ꝙ ad hieremie va
ticiniu3 ſe vltro aduerſarijs tradi
diſſent: ⁊ viderent adhuc vrbē hie-
roſolymam ſtare quam ille caſu-
ram eſſe predixerat. Triceſimo au
tem etatis ſue anno et captiuita-
tis quito: exorſus eſt ad captiuos
loq. Et eodē tēpore l3 poſterior hic
in chaldea: hieremias in iudea ꝓ-
phetauerunt. Sermo eius nec ſa-
tis diſertus nec admodum ruſtic9
eſt: ſed ex vtroq medie tēperatus.
Sacerdos et ipſe fuit ſicut hiere-
mias: principia voluminis et finē
magnis habens obſcuritatibus in
uoluta. Sed ⁊ vulgata eius editio
nō multum diſtat ab hebraico. Uñ
ſatis miror qḋ cauſe extiterit: vt ſi
eoſdē in vniuerſis libris habemus
interꝑtes: in alijs eadē: in alijs di
uerſa tranſtulerint. Legite igitur ⁊
hunc iuxta tranſlationē nr̄am qñ
per cola ſcriptus ⁊ comata mani-
feſtiorē legētibus ſenſum tribuit.
Si aūt amici mei: ⁊ hūc ſubſanna-
uerit: dicite eis ꝙ nemo eos cōpel
lat vt ſcribāt. Sed vereor ne illud
eis eueniat qḋ grece ſignificanti9
dicit vt vocentur fagolidori: qḋ eſt
manducantes ſenecias.

¶ Explicit prologus.